

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
«ΑΓΙΟΣ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ Ο ΕΛΕΗΜΩΝ»

- Έδρα: Πατρῶν 12, Κολωνός Ἀθηνῶν
E-mail: agiosfilaretos@yahoo.gr

■ Νέα ισχυρή ώθηση τοῦ Ὁρθόδοξου Συλλογικοῦ Ἐθελοντισμοῦ

ΣΤ΄ Συνεδρίαση Ὁλομέλειας
26.4.2008 ἐκ.ἡμ., Παρασκευή τοῦ Θωμᾶ
στήν Ἱερὰ Μονή Ἀγίου Γερασίμου Πετρούπολεως

- «Ἐλεος» καὶ «Θυσία» • Ὁ ἀπαράμιλλος Ἐθελοντῆς •
• Πέρα ἀπὸ τὰ ὄρια τοῦ συμπάσχειν •

Μὲ τὴν εὐχή καὶ εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Πατρὸς καὶ Ποιμενάρχου μας Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κυρίου Κυπριανοῦ, καὶ μὲ τὴν ἀγρυπνὴ καθοδήγηση καὶ συντονιστικὴ παρουσία τοῦ Ἀναπληρωτοῦ Αὐτοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κ. Κυπριανοῦ, ὁ Φιλανθρωπικὸς Σύλλογος Ὁρθοδόξων Γυναικῶν «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων» πραγματοποίησε τὴν ἔκτη κατὰ σειρὰν *Συνεδρίαση Ὁλομέλειας* τὴν 26.4.2008 ἐκ.ἡμ., ἡμέρα Παρασκευή τοῦ Θωμᾶ, στήν Γυναικεία Ἱερὰ Μονή Ἀγίου Γερασίμου Πετρούπολης Ἀττικῆς.

Ἡ Συνεδρίασή μας ἐπιστεγάσθηκε μὲ βραδυνὴ Θεία Λειτουργία ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἀγίου Συμεῶν συγγενοῦς τοῦ Κυρίου, Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Οἱ τριάντα δύο ἀδελφές μέλη τοῦ Συλλόγου μας, οἱ ὁποῖες συμμετεῖχαν, ὅπως πάντα μέσα σ' ἓνα κλίμα ἐνότητας, ἀγάπης καὶ ἐνθουσιασμοῦ, ἐξέφρασαν σκέψεις, προτάσεις καὶ ἰδέες γόνιμες γιὰ τὴν περαιτέρω πορεία τοῦ φιλανθρωπικοῦ μας ἔργου, στήν προοπτικὴ τοῦ Ὁρθόδοξου Συλλογικοῦ Ἐθελοντισμοῦ.

* * *

Ἡ Συνεδρίασή μας ξεκίνησε μὲ τὶς πολὺ πνευματικὲς νουθεσίες τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου μας κυρίου Κυπριανοῦ, ὁ ὁποῖος τόνισε μὲ

έμφαση ὅτι ἡ φιλανθρωπική δράση τοῦ Συλλόγου μας ξεκινᾶ μέσα ἀπὸ τὴν «ἀγκαλιὰ» κυριολεκτικὰ τῆς Ἐκκλησίας μας, καὶ συγκεκριμένα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς!

Μέσα ἀπὸ μία πολὺ ἐνδιαφέρουσα ἱστορική ἀναδρομή, μᾶς ἔδωσε νὰ καταλάβουμε ὅτι μετὰ τὴν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ μας στὴ γῆ, κάθε φιλανθρωπική δράση, ἡ ὁποία εἶναι πλήρης ἀγάπης καὶ θυσίας, ξεκινᾶ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας καὶ τελειώνει στὴν Ἐκκλησία μας.

Βρίσκεται σὲ ὑπακοὴ στὸν τοπικὸ Ἐπίσκοπο, καὶ μὲ πολλὴ ταπεινώση τὰ μέλη τῶν Φιλανθρωπικῶν Συλλόγων προσφέρουν, ἐνωμένα μὲ τοὺς Ποιμένες, τὴν διακονία τους πρὸς τὸν πάσχοντα ἀδελφό.

Ἔτσι ἀκριβῶς συμβαίνει καὶ μὲ τὸν Σύλλογό μας, ὁ ὁποῖος ταπεινὰ καὶ μὲ ἀγάπη, βρικόμενος σὲ πλήρη ὑπακοὴ πρὸς τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κύριο Κυπριανό, καὶ πρὸς τὸν Ἀναπληρωτὴ Αὐτοῦ Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Ὁρεῶν κύριο Κυπριανό, ἐπικυρώνει τὸν ἐκκλησιαστικὸ του χαρακτήρα.

Στὴν συνέχεια μᾶς τόνισε ὅτι μὲ προσευχὴ καὶ μελέτη πρέπει νὰ αἰσθανόμαστε **Ἵπεύθυνοι γιὰ τὸν Ἄλλο.**

Νὰ μὴν ἐγκλωβιζόμαστε στὸν ἑαυτό μας, ἀλλὰ νὰ ἐκφράζουμε καὶ νὰ συνδέουμε τὴν ἐσωτερικὴ-καρδιακὴ μας ἀγάπη μὲ τὴν ἐξωτερικὴ πράξη-θυσία.. Ἰδιαίτερη ἔμφαση ἔδωσε στὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ μας:

«Ἐλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν!».

Πρέπει νὰ περάσουμε ἀπὸ τὴν **θυσία-ἐξωτερικὴ πράξη** καὶ νὰ μποῦμε στὸ δάθος, στὸ **ἔλεος!**

Τί κι ἂν προσφέρουμε ἐλεημοσύνες, ἂν δὲν ὑπάρχει **γνήσια διάθεση εὐσπλαγχνίας** γιὰ τὸν ἀδελφό μας καὶ βαθιὰ συνείδηση ὅτι εἴμαστε **ὑπεύθυνοι** γι' αὐτόν;

Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο μᾶς ἀνέφερε τὴν συγκλονιστικὴ διήγηση δύο βαριά ἀρρώστων. Ὁ ἓνας ἂν καὶ τυφλὸς ἔλεγε συνεχῶς στὸν ἀδελφό του γιὰ τὶς ὁμορφιές (δῆθεν) πὺν ἔβλεπε ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ Νοσοκομείου. Μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο τοῦ ἔδινε παρηγοριὰ καὶ ἐλπίδα, καὶ ἂν καὶ ἐτοιμοθάνατος, μὲ τὴν ἀγάπη του κατάφερε νὰ τὸν κρατήσῃ στὴ ζωὴ! Ὁ ἴδιος ὁ

τυφλὸς πέθανε, ὁμως εἶχε καταφέρει νὰ ἐκφράσει τὴν αἴσθησή του ὅτι εἶναι **Ἵπευθνὸς γιὰ τὸν Ἄλλο** μὲ ἓναν τόσο ἐφευρετικὸ τρόπο.

Ἡ **Ἵπευθυνότητά** μας, συνέχισε ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπός μας, πρὸς τὸν ἀδελφὸ μας, ἐκφράζεται πρῶτον μὲ τὸ **βίωμά** μας! Τί καὶ ἂν προσπαθοῦμε νὰ δείχνουμε καλοὶ Χριστιανοί, ὅταν τὰ ἔργα μας μαρτυροῦν τὸ ἀντίθετο;!

Ἐνα χαστούκι στὴν ὑποκρισία μας ἦταν ἡ παρακάτω διήγηση, τὴν ὁποία μᾶς διάβασε, καὶ ἀφοροῦσε τὴν συνομιλία ἐνὸς Βουδιστῆ Μοναχοῦ μὲ τὸν Ἀρχιμανδριτὴ πατέρα Σπυρίδωνα.

Ὁ Βουδιστὴς Μοναχὸς ἀφοῦ ὁμολόγησε ὅτι ἡ Χριστιανικὴ Θρησκεία δὲν εἶναι αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ εἶναι ἀποκάλυψη Θεοῦ, ὅτι εἶναι καθαρή σὰν μία σταγόνα νερό, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ κρυστάλλινος, παραδέχθηκε ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ἐνσαρκωμένος Λόγος!

«Ὁμως, ποιὸς Χριστιανός, συνέχισε, ζεῖ ὅπως ζοῦσε ὁ Χριστός! Ὁ Χριστὸς κήρυξε τὴν ἀγάπη στὸν Θεὸ καὶ στοὺς ἀνθρώπους, τὴν εἰρήνη, τὴν πραότητα καὶ ἔλεγε νὰ τοὺς συγχωροῦμε ὅλους. Νὰ ἀγαποῦμε τὸν Θεὸ περισσότερο καὶ ἀπὸ τὴν μητέρα καὶ τὸν πατέρα μας καὶ τὰ παιδιὰ μας, ἀκόμη περισσότερο καὶ ἀπὸ τὸν ἑαυτό μας. Ἀλλὰ ἐσεῖς δὲν εἶστε τέτοιοι Χριστιανοί! Εἶστε σὰν τὰ ἄγρια ζῶα! Οἱ μεγαλύτεροι ἀπατεῶνες, ἀκόλαστοι, ψευῆτες! Αὐτοὶ ποὺ ληστεύουν, πολεμᾶνε καὶ σκοτώνουν! Οἱ Χριστιανοὶ εἶναι αὐτοὶ ποὺ ἀρνοῦνται τὸν Θεό! Ὁχι, κύριε ἱεραπόστολε, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν πατέρα Σπυρίδωνα, ἃς πιστέψουν πρῶτα οἱ Χριστιανοὶ στὸν Θεὸ τους καὶ νὰ μᾶς δείξουν ὅτι τὸν ἀγαπᾶνε· τότε ἴσως καὶ μῆς νὰ γίνουμε Χριστιανοί!»

ᾠ, ἡ ὑποκρισία μας! Μᾶς κάνει νὰ βλέπουμε χωρὶς **Ἵπευθυνότητα** τοὺς ἀδελφούς μας, οἱ ὁποῖοι ἔχουν περιπέσει σὲ σφάλματα τὰ ὁποῖα ἔχουν γίνει γνωστά, βυθίζοντάς τους περισσότερο στὴν ἀπόγνωση καὶ τὴν ἀελπισία.

Χαρακτηριστικὴ ἦταν καὶ ἡ παρακάτω διήγηση, τὴν ὁποία μᾶς διάβασε ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπός μας, σχετικὰ μὲ τὸν πατέρα Σπυρίδωνα καὶ ἓναν σχισματικὸ κατάδικο στὰ κάτεργα τῆς Σιβηρίας.

Ὁλο τὸν καιρὸ ὁ σχισματικὸς κατάδικος κοροΐδευε τὸν πατέρα Σπυρίδωνα μέσα στὴ φυλακὴ καὶ τὸν περιέπαιζε! Ὅταν ὁμως ἀρρώστησε ὁ κατάδικος καὶ ὁ πατέρας Σπυρίδωνας τοῦ συμπαραστάθηκε μὲ πολλὴ ἀγάπη, ὁ κατάδικος κατάλαβε τὴν ἀγάπη τοῦ Παππούλη καὶ συγκλονι-

σμένους παραδέχθηκε πώς ἂν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἦταν σὸν καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἀγαποῦσαν ὅπως καὶ αὐτὸς καὶ δὲν τοὺς περιφρονοῦσαν οὔτε τοὺς ἔδλεπαν διαφορετικούς, τότε δὲν θὰ ὑπῆρχαν κακοῦργοι στὴ γῆ! Καὶ ἀφοῦ ἐξομολογήθηκε καὶ μετανόησε, ζήτησε νὰ μεταλάβῃ τῶν ἀχράντων Μυστηρίων.

Πόσο **ὕπεύθυνοι** εἴμαστε ἐμεῖς οἱ δῆθεν Χριστιανοὶ γιὰ ὅλους τοὺς ἀφελφούς μας! Χάριν τῶν ὁποίων δὲν ἔχουμε μετανόησει, ἂν καὶ εἴμαστε **συνυπεύθυνοι** γιὰ τὶς δικές τους ἁμαρτίες!

Καὶ πόσο ἐφευρετικοὶ γινόμαστε, ὅταν ἀγαπαῖμε πραγματικὰ τὸν συν-ἄνθρωπό μας!

Συνεχίζοντας ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπός μας, μᾶς θύμισε τὴν συγκινητικὴ ἱστορία τῆς Ντενὶς Λεγκρί, ἐκείνης τῆς ἀνάπηρης γυναίκας, ἡ ὁποία ζοῦσε χωρὶς πόδια καὶ χωρὶς χέρια καὶ ἡ ὁποία λόγω τῆς μεγάλης ἀγάπης ποὺ εἶχε γιὰ τὸν συνάνθρωπο εἶχε ἐφεύρει ἄπειρους τρόπους γιὰ νὰ τὴν προσφέρει.

Συγκινητικὸ ἦταν καὶ τὸ ἄρθρο, τὸ ὁποῖο μᾶς διάβασε ἀπὸ μιὰ τοπικὴ ἐφημερίδα τῆς Ναυπάκτου καὶ ἀναφερόταν στὴ θυσιαστικὴ ἀγάπη τῆς μητέρας πρὸς τὴν ἀνάπηρη κόρη της, ποὺ ὄχι μόνον δὲν τὴν ἐγκατέλειψε, ἀλλὰ ἀφιέρωσε καὶ ὅλη της τὴν ζωὴ νὰ τὴν διακονεῖ καὶ νὰ τὴν προσέχει.

Σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν ὑποκριτικὴ ἀνεύθυνη κοινωνία μας, ἡ ὁποία δὲν δέχθηκε οὔτε στὸ σχολεῖο τὸ ἀνάπηρο παιδί.

Καὶ κλείνοντας τὴν εἰσήγησή του, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπός μας κύριος Κυπριανὸς τόνισε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὴν ἀξία τοῦ **Συλλογικοῦ Ἐθελοντισμοῦ**, λέγοντας ὅτι ὁ πρῶτος καὶ αὐθεντικὸς **Ἐθελοντὴς** ἦταν ὁ Κύριός μας, ὁ Ὅποιος ἀποτελεῖ τὸ αἰώνιο καὶ ἀπαράμιλλο πρότυπο **Ἐθελοντισμοῦ**, ἐφ' ὅσον ἦρθε ἐκούσια γιὰ νὰ διακονήσῃ τὸν ἄνθρωπο καὶ ὄχι νὰ διακονηθεῖ.

* * *

Ἔτσι λοιπόν, μέσα σ' αὐτὸ τὸ συγκινητικὸ καὶ κατασκευτικὸ κλίμα, ξεκίνησε τὸ ἀπολογιστικὸ μέρος τῆς Συνεδρίασης μας γιὰ τὸν μῆνα ποὺ μᾶς πέ-
ρασε.

Μὲ βάση αὐτὰ ποὺ ἀποφά-
σισε ἡ Ὀλομέλεια κατὰ τὴν

πέμπτη Σύσκεψή μας την 22.3.2008 ἐκ.ήμ. πραγματοποιήσαμε τὰ ἀκόλουθα καὶ βάλαμε νέους στόχους.

1. Μετὰ ἀπὸ τὴν ἐπαφή, τὴν ὁποία εἶχαμε μὲ τὴν κυρία Χαραμὴ, Διευθύντρια τῆς Ἑταιρείας Προστασίας Ἀνηλίκων Πειραιᾶ, πὺ μᾶς ζήτησε ὡς ἄμεση βοήθεια τὴν προμήθεια κουρτινῶν στὸ χῶρο πὺ παίζουν τὰ παιδιά, ὁ Σύλλογός μας τοὺς προμήθευσε τὶς κουρτίνες ἀξίας 100 €, τὸ κόστος τῆς ραφῆς τῶν ὁποίων ἀνέλαβε ἐξ ὀλοκλήρου ἀδελφὴ τοῦ Συλλόγου μας.

Στὴ συνέχεια ὄρισαμε ἐπίσκεψη στὸ Ἴδρυμα τῶν παιδιῶν τῶν Κατηχητικῶν μας, γιὰ τὴν Κυριακὴ τοῦ Τυφλοῦ, 1η Ἰουνίου πολ.ήμ., 5΄ τὸ ἀπόγευμα. Ἐκεῖ τὰ παιδιά θὰ ἔχουν τὴ χαρὰ νὰ παίξουν μεταξύ τους καὶ μαζί μὲ τὴν ἀγάπη μας νὰ τοὺς προσφέρουμε καὶ ἀναμνηστικὰ δῶρα. Τῆς ἐπίσκεψῆς μας θὰ ἠγεῖται ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπός μας κύριος Κυπριανός.

2. Σχετικὰ μὲ τὴν ὁργάνωση τῆς νέας Διαλέξεως τῆς Προέδρου τοῦ Συλλόγου Προστασίας Ἀγέννητου Παιδιοῦ, Πρεσβυτέρας Βαρβάρας Μεταλληνοῦ στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ Δήμου Φυλῆς, κατόπιν συνεννοήσεως μὲ τὴν Πρόεδρο τοῦ Συλλόγου Γυναικῶν τῆς Φυλῆς κυρία Ἰωάννα Τσεβά, ὀρίστηκε ὡς ἡμέρα πραγματοποίησης ἡ 1η Ἰουνίου πολ.ήμ., Κυριακὴ τοῦ Τυφλοῦ, στὶς 11΄ τὸ πρωῖ μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία.

Θέμα τῆς Διαλέξεως εἶναι: **«Οἰκογένεια: Ἀγαπητικὴ Συνάντηση Προσώπων»** καὶ ἀφορᾷ τὴν σχέση τῶν γονιῶν μεταξύ τους, γονιῶν καὶ παιδιῶν, καὶ τὴν τρίτη ἡλικία.

3. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν οικονομικὴ ἐνίσχυση τῶν 5.000 €, τὴν ὁποία περιμένουμε ἀπὸ τὸν Δήμο Φυλῆς, ἡ προσφορὰ ἐνεκρίθη ἀπὸ τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο, καὶ τώρα ἀναμένουμε τὴν τελικὴ ἔγκριση ἀπὸ τὴν Νομαρχία, ἡ ὁποία ἐλπίζουμε μὲ τὴν δύναμη τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν εὐχὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου Πατρὸς καὶ Ποιμενάρχου μας κυρίου Κυπριανοῦ καὶ τὶς προσευχὰς τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου μας κυρίου Κυπριανοῦ, νὰ τακτοποιηθῆ γρήγορα.

4. Σχετικὰ μὲ τὰ δύο μεγάλα Προσκυνήματα, τὰ ὁποία εἶχε προγραμματίσει ὁ Σύλλογός μας γιὰ τὸ Κίεβο καὶ τὴν Ρουμανία, λόγω μικρῆς συμμετοχῆς γιὰ τὸ Κίεβο τὸ προσκύνημα ἀναβλήθηκε. Ἔτσι λοιπὸν ἔχουμε τὸν προγραμματισμὸ τοῦ ἐπόμενου Μεγάλου Προσκυνήματός μας στὴ Ρουμανία (5/18-11/24 Αὐγούστου).

5. Στην προοπτική διεύρυνσης του κύκλου βοήθειας προς τους πάσχοντες αδελφούς μας, με την βοήθεια της Παναγίας μας, και την ευχή του Σεβασμιωτάτου Πατέρα μας και του Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου μας, πραγματοποιήσαμε τὰ ἑξῆς:

α) Ἐπισκεφθήκαμε τὴν ἀνάπηρη μητέρα τῆς κρατούμενης ἀδελφούλας μας Μαρίας ἀπὸ τὴν Ἀλβανία, ἡ ὁποία θρῖσκεται στὸ Νοσοκομεῖο Ἀναπήρων Ἀγίων Ἀναργύρων. Προσφέραμε τὸ ποσὸν τῶν 250 € καὶ εἶδη ἀτομικῆς ἀνάγκης.

β) Ἀποστείλαμε στὴν Οὐκρανία τὰ ἔξοδα ἐπιστροφῆς στὴ χώρα μας δύο πονεμένων ἀδελφῶν μας, μητέρας καὶ κόρης, καὶ ἐπὶ πλέον τὶς βοηθήσαμε μὲ τὸ ποσὸν τῶν 250 €.

γ) Ἐνισχύσαμε πάλι τὴν ἄρρωστη καὶ ἄνεργη ἀδελφή μας μὲ τὸ ποσὸν τῶν 200 €, τὴν ὁποία εἶχαμε βοηθήσει προηγουμένως μὲ τὸ ποσὸν τῶν 2.000 €, προκειμένου νὰ ἀποτραπεῖ ἡ ἔξωση ἀπὸ τὸ σπίτι τους.

δ) Ἀποστείλαμε τὸ ποσὸν τῶν 200 € σὲ ἓνα ἄπορο καὶ ἄνεργο ζευγάρι. Ἡ κοπέλλα εἶναι ἐπίσης ἔγκυος, στὸν ἕβδομο μῆνα.

ε) Ἀνταποκριθῆκαμε ἄμεσα στὴν ἔκκληση προσφορᾶς βοήθειας καὶ ἀποστείλαμε τὸ ποσὸν τῶν 200 € σὲ μία ἄνεργη καὶ ἐγκαταλελειμμένη ἀπὸ τὸν σύζυγό της ἀδελφούλα μας, μωρομάνα, ἡ ὁποία κατοικεῖ στὴ Λειβαδιά.

στ) Ἀποστείλαμε τὸ ποσὸν τῶν 200 € σὲ μητέρα πάμπτωχη, κρατούμενης Ἀδελφῆς μας ἀπὸ τὸν Βόλο, ἡ ὁποία συντηρεῖ ἓνα ἀνάπηρο καὶ ἓνα ἀνήλικο ἐγγόνι, χωρὶς πατέρα.

ζ) Ἐνισχύσαμε μὲ τὸ ποσὸν τῶν 100 € ἓναν κρατούμενο Ἀδελφό μας ἀπὸ τὶς Φυλακὲς Διαβατῶν Θεσσαλονίκης.

η) Ἀποστείλαμε τὸ ποσὸν τῶν 200 € σὲ δύο κρατούμενους Ἀδελφούς μας στὶς Φυλακὲς Δομοκοῦ.

θ) Προμηθευτήκαμε καὶ προσφέραμε σὲ 19 κρατούμενες Ἀδελφές μας στὶς Φυλακὲς Κορυδαλλοῦ ὑποδήματα ἀξίας 190 €.

ι) Ἐνοικιάσαμε σπίτι, δίνοντας τὴν προκαταβολὴ καὶ τὸ πρῶτο ἐνοίκιο, συνολικοῦ ποσοῦ 600 €, γιὰ τὶς δύο πονεμένες ἀδελφές μας ἀπὸ τὴν Οὐκρανία.

ια) Προσφέραμε τὸ μηνιαῖο δοῦλο-ὑποτροφία σὲ νεαρὴ φοιτήτρια ἀδελφούλα μας ἀπὸ τὴν Οὐκρανία, ἡ ὁποία σπουδάζει θεολογία στὴ χώρα μας.

6. Ὁλοκληρώνεται αὐτὲς τὶς μέρες ἡ μεγάλη λαχειοφόρος ἀγορά μας, ἡ ἐπιτυχία τῆς ὁποίας ξεπέρασε κάθε προσδοκία. Διακινήθηκαν 55 μιλὸν

τῶν 100 λαχνῶν ἕκαστο! Ὁ ἀπολογισμὸς τῶν πωληθέντων δὲν ἔχει ὀλοκληρωθεῖ ἀκόμη, διότι δὲν ἔχουν ἐπιστραφεῖ ὅλα τὰ στελέχη. Ἡ κλήρωση θὰ πραγματοποιηθεῖ σὲ μία Κυριακὴ μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς, μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία.

7. Ἦδη ἔχει ὀλοκληρωθεῖ καὶ εἶναι ἔτοιμη νὰ διατεθῆ στοὺς πιστοὺς μας ἡ Εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ μας σὲ ἓνα κελλὶ φυλακῆς. Ἐχει ἀνατυπωθεῖ σὲ τρία μεγέθη μὲ κορνίζα καὶ τζάμι, καὶ ἡ ἀξία της εἶναι 40, 80 καὶ 100 € ἀντίστοιχα. Τὸ πρωτότυπο εἶναι ἔργο τοῦ Ἀγιογραφείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης. Τὰ ἔσοδα θὰ διατεθοῦν ἀποκλειστικὰ γιὰ τοὺς κρατούμενους Ἀδελφούς μας.

8. Στὴν προοπτικὴ νὰ βροῦμε χορηγούς, οἱ ὁποῖοι θὰ στηρίξουν οικονομικὰ τὴν φιλανθρωπικὴ μας δράση, τόσο ὁ ἐκλεκτός μας ἀδελφὸς κύριος Φωτάκης, ὅσο καὶ ὁ ἀδελφὸς καὶ φίλος τοῦ Συλλόγου μας κύριος Παγιαύλας, δέχθηκαν νὰ μᾶς βοηθήσουν σὲ αὐτὸν τὸν τομέα.

9. Μετὰ τὴν πρόσκληση, τὴν ὁποία δεχθήκαμε προσωπικὰ ἀπὸ τὸν πατέρα Νικόδημο Μπιλάλη, Γραμματέα τοῦ Συλλόγου Πολυτέκνων νὰ παρευρεθοῦμε στὶς ἐκδηλώσεις πού θὰ πραγματοποιηθοῦν στὶς 17 Μαΐου ἡμέρα Σάββατο τὸ πρωτὶ, στὴ μνήμη τοῦ ἥρωα **Κωνσταντίνου Κουκίδη**, ἀποφασίσαμε νὰ συμμετάσχουμε μὲ μία ἀντιπροσωπία τοῦ Συλλόγου μας.

10. Δημιουργήσαμε ἠλεκτρονικὴ διεύθυνση στὸ Διαδύκτιο, ἡ ὁποία εἶναι: <agiosfilaretos@yahoo.gr>. Ἐπίσης προωθοῦμε τὸ ἄνοιγμα λογαριασμοῦ τοῦ Συλλόγου μας, καθὼς καὶ τὴν ἐξέυρεση νέων γραφείων.

11. Πραγματοποιήσαμε μέσα σὲ ἓνα κλίμα ἄκρως συγκινητικὸ καὶ κατανυκτικὸ τὸ μεγάλο **Προσκύνημά** μας στὶς Φυλακὲς Ἀνηλίκων Αὐλῶνα.

Οἱ στιγμὲς πού ζήσαμε ὅλοι μας ἦταν ἄκρως συγκλονιστικές!

Μία ἀποστολή, τῆς ὁποίας ἠγεῖτο ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπός μας κύριος Κυπριανός, ἀποτελούμενη ἀπὸ 3 Μοναχοὺς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας τῶν Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, τῆς Γερόντισσας Ταξιαρχίας, Καθηγουμένης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν, μὲ 5 Μοναχὲς, 2 Μοναχὲς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν καὶ μίας Μοναχῆς ἀπὸ τὸ Ἱερὸ Μετόχι μας τῆς Παναγίας τῆς Ὁδηγήτριας Ἀχαρνῶν, καὶ 18 λαϊκοὺς ἀδελφούς καὶ ἀδελφές, μέλη καὶ φίλους τοῦ Συλλόγου μας, τὴν Κυριακὴ 21 Ἀπριλίου 2008 ἐκ.ἡμ. ἀμέσως μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία, ξεκίνησε γι' αὐτὸ τὸ μεγάλο **Ὁδοιπορικὸ Ἀγάπης** καὶ γιὰ νὰ δώσουμε τὸ Φιλὶ τῆς Ζωῆς καὶ τῆς Ἐλπίδας σ' αὐτὰ τὰ νέα παιδιά,

τὰ ὅποια οἱ δικές μας ἁμαρτίες τὰ ὀδήγησαν μέσα στὰ παγερὰ κελλιὰ τῶν Φυλακῶν.

Ξεκινήσαμε προσευχητικὰ γι' αὐτὰ τὰ πονεμένα παιδιὰ μας. Φθάνοντας ἡ ὑποδοχὴ ἀπὸ τὸν Διευθυντὴ ἦταν ἐγκάρδια καὶ πολὺ φιλική! Μᾶς ὀδήγησαν στὴν Ἐκκλησία τῶν Φυ-

λακῶν, ὅπου ἐκεῖ συναντήσαμε γύρω στὰ ἑκατὸ παιδιὰ ποὺ ὅλα πῆραν, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς εὐλογίες, καὶ ἓναν θερμὸ ἐναγκαλισμὸ καὶ ἀσπασμὸ ἀπὸ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπό μας. Μοιράσαμε 31 δέματα σὲ ἄπορους Ἀδελφοὺς μας.

Ἰδιαίτερα συγκινητικὴ ἦταν καὶ ἡ **Ἐπιστολή**, τὴν ὅποια τοὺς παρέδωσε μαζί μὲ τὴν εὐχὴ τοῦ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπός μας, καὶ μὲ τὴν ὅποια τοὺς καλοῦσε νὰ ἀνάψη ξανά στὴ καρδιά τους ἡ Ἐλπίδα, ἡ Ἀγάπη καὶ ἡ Πίστη.

Καὶ βάζοντάς τους μία μεγάλη μετάνοια, μᾶς προέτρεψε νὰ κάνουμε ὅλοι τὸ ἴδιο, διότι ὅπως τόνισε μόνο οἱ δικές μας ἁμαρτίες φταῖνε γιὰ τὸν πόνο αὐτῶν τῶν παιδιῶν.

Μὲ μία ἔντονη χαρμολύπη ἐπιστρέψαμε πίσω στὴ βάση μας, ἀφήνοντας ὅμως τὸ μυαλό καὶ τὴν ψυχὴ μας κοντὰ σ' αὐτὰ τὰ πονομένα παιδιὰ μας, καὶ δίνοντας τὴν ὑπόσχεση ὅτι πολὺ σύντομα θὰ τὰ ξαναδοῦμε.

12. Προετοιμάζουμε καὶ θὰ πραγματοποιήσουμε, σὺν Θεῷ, στὶς 18 Μαΐου πολ.ἡμ., Κυριακὴ τοῦ Παραλύτου, τὸ ἐπόμενο **Προσκύνημά** μας στὶς Φυλακὲς τῆς Ἄμφισσας.

Ἐκεῖ θὰ συναντήσουμε 250 κρατούμενους Ἀδελφούς μας καὶ μαζί μὲ τὴν ἀγάπη μας θὰ τοὺς προσφέρουμε εἶδη πρώτης ἀνάγκης.

Ἡ ἀποστολὴ μας, τῆς ὁποίας θὰ ἠγεῖται ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπός μας κύριος Κυπριανός, θὰ ξεκινήσει ἀμέσως μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία.

* * *

Ἰδιαίτερη εὐλογία, χαρὰ καὶ τιμὴ γιὰ τὸν Σύλλογό μας ἦταν καὶ ἡ παρουσία Ἀδελφῶν Μοναζουσῶν στὴν Συνεδρίασή μας, συγκεκριμένα τῆς Καθηγουμένης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς μὲ τρεῖς Ἀδελφές καὶ δύο Μοναχῶν ἀπὸ τὴν Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς Καθηγουμένης Γερόν-

τισσας Ἀναστασίας, τῆς Μονῆς φιλοξενίας μας. Ἐπίσης ιδιαίτερη τιμὴ γιὰ μᾶς ἦταν καὶ ἡ παρουσία τῆς ἐκλεκτῆς μας κυρίας **Νίτσας Κουκούτσης**, τὴν ὁποία πρόσφατα ἀνακηρύξαμε **Ἐπίτιμο Μέλος**. Συμμετείχαν ἀκόμη ἀδελφές καὶ ἀδελφοί, μὴ μέλη τοῦ Συλλόγου μας, ὡς Παρατηρητές.

* * *

Τὸ ἀποκορύφωμα τῆς μεγαλειώδους συναντήσεως τῆς ὀριζόντιας καὶ κάθετης διάστασης τῆς Ἐκκλησίας μας, δηλαδή τῆς φιλανθρωπικῆς καὶ προσευχητικῆς κοινωνίας μας μετὸν Θεοῦ, ἐπιτελέστηκε μετὸν βραδυνὴν Θεία Λειτουργία.

Μέσα σὲ ἓνα κλίμα βαθειᾶς κατάνυξης καὶ προσευχῆς καὶ μετὸν συμμετοχὴ πολλῶν στὰ Ἐξομολογήματα καὶ Ἐπιτίμιον, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπός μας κύριος Κυπριανός, παρ' ὅλη τὴν ἔντονη καὶ ἐμφανὴ κόπωσή του, μᾶς ἀπηύθυνε ἓνα πολὺ ὠφέλιμο Λόγο γιὰ τὴν ψυχὴ μας.

Μᾶς τόνισε ιδιαίτερος ὅτι ἀξιωθήκαμε γιὰ μίαν ἀκόμη φορὰ νὰ διώσουμε ἐμπειρικὰ τὸ Μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ νὰ μεταλάβουμε τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ μας.

Μᾶς προέτρεψε νὰ εὐχαριστήσουμε τὸν Πανάγαθο Θεό, διότι κορυφώθηκε καὶ αὐτὴ ἡ Συνεδριάσή μας στὸ ἱερὸ Θυσιαστήριον. Τὸ **Τέλος** αὐτῶν δραστηριοτήτων μας τοῦ προηγούμενου μηνῆ εἶναι ταυτόχρονα καὶ ἡ **Ἀρχὴ** γιὰ τὸν ἐπόμενον. Κάθε μας πράξη, κάθε μας ἐνέργεια, κάθε μας φιλανθρωπία **ἀρχίζει ἀπὸ τὸν Θεό, συνεχίζεται ἐν τῷ Θεῷ καὶ τελειώνει στὸν Θεό.**

Ἐπίσης, μᾶς τόνισε μετὸν ιδιαίτερη ἔμφαση πόσο μεγάλη σημασία ἔχει νὰ ξεπεράσουμε τὰ ὄρια τῆς προσφορᾶς μας.

«Νὰ περάσουμε τὰ ὄρια τοῦ συμπάσχειν καὶ νὰ ἀναλάβουμε θυσιαστικὰ νὰ πάσχουμε ἐμεῖς ἀντὶ τοῦ ἀδελφοῦ μας μετὸν εὐσπλαγχνῆ διάθεσιν».

Μέσα ἀπὸ αὐτὴ τὴν προοπτικὴ καὶ γιὰ νὰ γίνουν κατανοητὲς οἱ ἐννοιες, μᾶς διάβασε ἓνα ἀκόμη κείμενο τοῦ πατέρα Σπυριδῶνα ἀπὸ τὶς ἀναμνήσεις του στὰ κάτεργα τῆς Σιθωνίας.

«Ήταν κάποτε ένας σχισματικός κατάδικος ο οποίος ό-
ταν συνάντησε τον πατέρα Σπυρίδωνα τον ρώτησε πώς πρέ-
πει να ζήσει και τί να κάνει για να κληρονομήσει την Βασι-
λεία των Ουρανών. Αυτός κρατούσε συνεχώς στα χέρια του
την Άγία Γραφή.

Ο πατήρ Σπυρίδωνας τον προέτρεψε να δείχνει εύσπλαγ-
χνία και να αγαπά τον Θεό και τον άνθρωπο σαν να μην
υπάρχει εκείνος. Μόνο ο Θεός και ο άνθρωπος!

Του είπε τότε ο κατάδικος ότι βρίσκεται 15 χρόνια στη
φυλακή και ότι θα ήθελε να μιλήσουν, διότι αισθανόταν ότι
δεν είχε και πολύ χρόνο ζωής.

Συναντήθηκαν ξανά σε 2 εβδομάδες και ο κατάδικος άρ-
χισε να του εξιστορεί τη ζωή του. Ήταν ένας πλούσιος άν-
θρωπος, ο οποίος παντρεύτηκε, αλλά δεν έκανε παιδιά. Κά-
ποιος σχισματικός επίσκοπος του μίλησε για τον Χριστό, δι-
ότι μέχρι τότε δεν πίστευε πουθενά. Του μίλησε για την έν
Χριστώ ζωή και εκείνος κράτησε να λέει συνεχώς το “Πάτερ
ήμῶν”. Τό έλεγε άσταμάτητα άκόμη και στον ύπνο του!

Όταν κάποια ήμέρα επέστρεψε στο σπίτι του, αντίκρουσε
την σύζυγό του θανάσιμα χτυπημένη και δίπλα της τον φο-
νιά, ο οποίος ήταν και γνωστό του πρόσωπο. Στην αρχή
σκέφτηκε να τον σκοτώσει, όμως κατόπιν θυμίστηκε το λόγο
του Χριστού “πήγαινε και μὴν τὸ ξανακάνεις”. Τότε έδιωξε
τον δολοφόνο, πήγε στην Αστυνομία και είπε ότι τον φόνο
τον έκανε αυτός.

Και ενώ ήταν ήδη στη φυλακή, διότι πήρε την άμαρτία
του αδελφού του επάνω του, έγινε ένα άκόμη έγκλημα μέσα
στη φυλακή, τὸ όποιο είπε ότι τὸ διέπραξε αυτός.

Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να τον στείλουν άκόμη πιὸ βα-
θειά στη Σιβηρία και να ζῆ άκόμη πιὸ δύσκολα και σε πολὺ
άσχημες συνθήκες.

Αυτή η έκκλητική αγάπη του τον έφθασε στα ὕψη τῆς
Άγιότητας, ὡστε να όμολογεί, ότι **μπορῶ να αγαπήσω ὅλους,
ὅλους να τους συγχωρήσω και να υποφέρω αιωνίως για ὅ-
λους τους ανθρώπους.**

Όταν αρρώστησε βαριά και πήγε ο πατήρ Σπυρίδων να
τον δεῖ και να τον μεταλάβει, εκείνος του είπε ότι σε μία ὥρα
θα έφευγε. Πράγματι σε μία ὥρα ξάπλωσε στο κρεβάτι του
και ξαφνικά είπε στον πατέρα Σπυρίδωνα:

“Παππούλη, κοίτα, άνοιξαν οί ουρανοί. Κοίτα, Παππούλη, είναι ο ίδιος ο Χριστός! Τόν βλέπεις τόν Χριστό μας, Παππούλη;”

‘Ο πατήρ Σπυρίδων δέν έβλεπε τίποτε.

Τότε ξαφνικά φωτίστηκε τó πρόσωπο τού κρατούμενου και με ένα έλαφρύ τίνιγμα παρέδωσε τó πνεύμα του. Πρίν όμως ó κρατούμενος φύγει με τόν Χριστό μας στους ουρανούς, έκμυστηρεύθηκε στόν πατέρα Σπυρίδωνα πόσο πολύ άγαπάει τούς κρατούμενους, και πόσο μπορεί νά άγαπήσει όλους τούς ανθρώπους και νά ύποφέρει γι’ αυτούς.

Δέν ένιωσε ποτέ του θλίψη και άν ήθελε νά ζήσει λίγο άκόμη ήταν γιά νά βοηθήσει και άλλους κρατούμενους, νά ύποφέρει γιά χάρη τους...».

Συγκλονιστήκαμε όλοι μ’ αύτήν τήν διήγηση, τά μάτια όλων έτρεχαν δάκρυα, διότι άκούσαμε τó Συναξάρι ένός ‘Αγίου τών Φυλακών!

Τώρα πλέον γνωρίζουμε καλά, πόσο πρέπει νά ξεπεράσουμε τά όρια τής προσφορής μας, και νά περάσουμε άπό τά όρια τού συμπάσχειν στά όρια τού πάσχειν άντι τού άδελφού μας.

* * *

Όμως, αύτή ή ουράνια πανδαισία έφτασε στό τέλος της και μετά τήν πλούσια τράπεζα πού μās πρόσφερε ή ‘Αδελφότητα τής ‘Ιερής Μονής ‘Αγίου Γερασίμου, άναχωρήσαμε περίπου στίς 3.30’ τó πρωϊ, εύχαριστώντας ιδιαιτέρως τήν Γερόντισσα ‘Αναστασία και τίς ‘Αδελφές γιά τήν πλούσια σέ άγάπη φιλοξενία τους.

Είχαμε πάρει δύναμη πνευματική γιά νά προσπαθήσουμε, ώστε νά γίνουν δίωμα και πράξη στή ζωή μας τά τόσα καιρία μηνύματα τής ΣΤ΄ Συνεδρίασής μας:

- «Έλεον θέλω και ού θυσίαν».
- Είμαστε ‘Υπεύθυνοι γιά τούς ‘Άλλους.
- «Μπορώ νά άγαπήσω όλους, όλους νά τούς συγχωρήσω και νά ύποφέρω αιώνίως γιά όλους τούς ανθρώπους».
- Νά ξεπεράσουμε τά όρια τού συμπάσχειν: νά πάσχουμε άντι τού ‘Άλλου.
- ‘Αρχίζω άπό τόν Θεό, συνεχίζω έν τῷ Θεῷ και τελειώνω στόν Θεόν.